

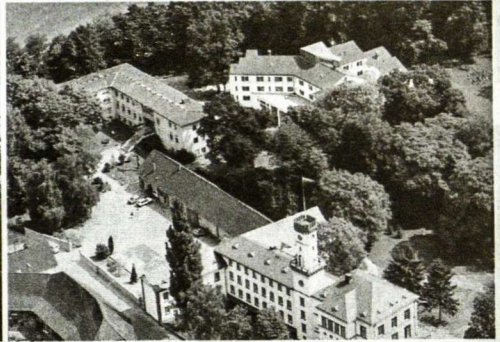

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 2 (499)

2001 liepa / Juli 2001

Vasario 16-osios gimnazija: prieš 50 metų Diepholze (1) ir dabar Hüttenfelde (2 ir 3). Nuotraukos iš gimnazijos archyvo.

Lapkričio 3 d. - rinkimai į VLB Tarybą

Siūlomi kandidatai

Ikki rugpjūčio 10 d. rinkimų komisija laukia pasiūlymų į Tarybos kandidatų sąrašą.

Į svarbiausią VLB savivaldos organą - Tarybą - turės būti išrinkta 15 narių. Trejus metus jie spręs apie VLB veiklos kryptis ir darbus.

Kandidatų į Tarybą gali būti siūlomas ir renkamas kiekvienas pilnateisis bendruomenės narys, sulaukęs 21 metų amžiaus.

Kandidatą arba jų sąrašą gali pasiūlyti ne mažiau kaip 5 pilnateisiai bendruomenės nariai.

Rinkimų komisija kviečia visus VLB narius kuo aktyviau dalyvauti VLB Tarybos rinkimuose.

Mūsų inf.

IŠLEISTI LKI 2000 m. SUVAŽIAVIMO DARBAI

Lietuvių kultūros institutas išleido ir platina instituto 2000 metų suvažiavimo darbų rinkinį. Jame publikuojami šeši iš aštuonių suvažiavime skaitytų pranešimų, dalis jų su iliustracijomis bei išsamia bibliografija.

Leidinyje publikuojami prof. dr. G.-B. von Carlsburg, dr. J.Tauber, dipl. bibl. A.Hermann, prof. dr. M.Klein, M.A. R.Ritter, prof. dr. dr. E.Demm pranešimai, skaityti praėjusių metų LKI suvažiavime. Tradiciškai pranešimai leidinyje publikuojami ta kalba, kuria jie buvo skaitomi suvažiavime, šįkart - vokiškai.

Mūsų inf.

Svečiuose "Liūtų" klubas

Birželio 12 d. VLB valdybos iniciatyva Romuvos pilies salėje buvo surengtas susitikimas su Viernheimo "Liūtų" klubo nariais. Šventiškai papuoštoje salėje svečius pasveikino gimnazijos orkestras ir šokėjai. Įžanginį žodį tarė "Liūtų" klubo prezidentas R.Bugert. Apie bendruomenę, jos veiklą bei gimnaziją papasakojo VLB pirmininkas A.Šiugždinis. Po to valdybos nariai atsakė į svečius dominančius klausimus, bendravimą pratęsė prie vyno taurės. Susitikimo pabaigoje klubo nariai mieliai apžiūrėjo pilies patalpas, iš bokšto pasigrožėjo puikiai apylinkės gamtovaizdžiu.

E.Jankūnas

Naujas metraščio numeris

Išleistas ir platinamas metraščio "Anna-berger Annalen" 2000 m. Nr. 8. Metraštis yra vienintelis specializuotas mokslinis-informacinis leidinys apie Lietuvą ir vokiečių-lietuvių santykius vokiečių kalba.

Naujajame numeryje 16 straipsnių, kurių tematiką būtų galima suskirstyti į tris grupes: Klaipėdos kraštas XX amžiuje, vokiečių ir lietuvių literatūrų sąsajos Rytprūsioje bei Lietuvos istorijos bei kultūros temomis. Taip pat yra pateikiama nuorodų apie naujas knygas vokiečių-lietuvių kaimynystės bei santykių tematika bei jų recenzijų.

Leidinio redaktoriai ir leidėjai - Arthur Hermann ir Annemarie Lepa.

Šiame numeryje:

Jonines:

jubiliejinis Vasario 16-osios gimnazijos mokinių ir mokytojų suvažiavimas, gimnazijos auklėtinių galerija 2 - 5 psl.

Žinios iš apylinkių:

Berlynas - iš studentų gyvenimo ir apylinkės kronika; Bonna - vasaros šventė dar skaitlingesnė; Frankfurtas - dar kartą apie atvirų durų dienas mieste; Munchenas - bendri interesai vienija pabatiniečius; Stuttgartas - kartu praleistas laikas neprailgsta 6 - 8 psl.

Jaunimo sąjungoje:

politinis seminaras Annberge ir naujoji VLJS valdyba; kongreso Australijoje įspūdingų tęsinys 9 - 11 psl.

Bažnyčia:

Lietuvos kunigų vizitas Kölne 11 psl.

Vasario 16-sios gimnazijoje:

2001-ųjų abiturientai, sporto ir kultūros renginių kronika 12 - 13 psl.

Netektys:

mirė prelatas A.Bunga ir tarptautinės klasės teisėjas tinklininkas B.Skruodis 14 psl.

Kronika, skelbimai, laiškai

1, 5, 15 - 16 psl.

2001 liepa - Informacijos - 2 psl.

Šventės

1. Iš gėlių nupintas skaičius 50 visiems priminė, kad šiemetinės Joninės - ne eilinės, o gimnazijos jubiliejinės.
2. Šventėje užsiregistravo beveik 300 buvusių gimnazistų iš įvairiausių pasaulio kraštų.
3. Tarp sveikintojų buvo ir ilgametis PLB pirmininkas B.Nainys.
- 4., 5., 6., 7. Kaip ir kasmet per Jonines po didžiuoju ąžuolu šventės dalyviams grojo, dainavo ir šoko dabartiniai jos gimnazistai, (vad. A. ir G.Ručiai) ir... būsimieji (choreografija - kiekvieno asmeninė).
8. Ekumenines pamaldas vedė buvę gimnazijos auklėtiniai kunigai T.Schmidt (ev.) ir H.Schulz (kat.) bei du jos kapelionai - dabartinis, kun. A.Kelmelis, ir buvęs, kun. E.Putrimas.
9. Visi susirinkusieji į gimnazistų suvažiavimą netilpo nei į kadra, nei ant didžiųjų gimnazijos laiptų - tradicinėje atminimo nuotraukų vietoje.

10

11

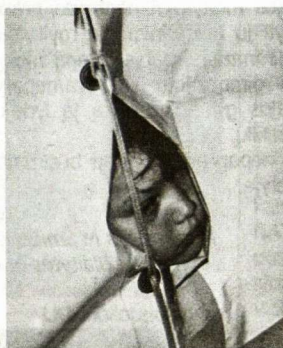
12

13

14

15

16

17

akimirkos

10. Kai klumpės šokti pavargo...

11. ... atėjo laikas menui. Šis geležinis vilkas ateityje padės garsinti gimnaziją neblogiau už savo protėvį iš Vilniaus legendos.

12. Vilko autorius Julius Radtke.

13. Lietuvių kultūros instituto atstovai šventės dalyviams siūlė įsigyti įvairių antikvarinių leidinių, kaip pvz. 1954/5 metų gimnazijos metraštį.

14. Tarp skrandžiui siūlomų gėrybių kai kurios prilygo meno kūriniams. 15., 16., 17. Gera šventės dalyvių nuotaika rūpinosi Hüttenfeldo vyrų choras, grupės "Alias Eye", "Virgi", Alfredas Šaltys, bet populiariausi, kaip ir Lietuvoje, buvo "Skamp'ai" - kas jų paklausyti palapinėje netilpo, bent pro plyšį pasižiūrėt bandė.

18. Ir jubiliejinės Joninės neapsiėjo be laužo. Tik šokinėti per tokį didelį niekas nesiryžo.

18

Fotografavo M. Šmitienė ir L. Žilaitytė-Mayer

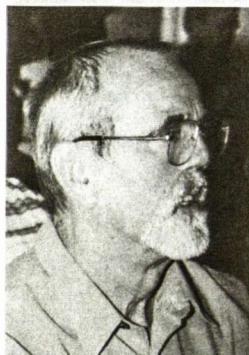
Apie mokytoją sprendžiama pagal jo mokinių darbus. Apie mokyklą - taip pat.

LKI steigėjas ir vadovas dr. V. Bartusevičius

Katalikų misionierius kunigas H. Schulz

Dr. V. Lenertas

Gimnazijos kuratorijos pirmininkas V. Damijonaitis

Suvažiavo sugužėjo į savo gimnaziją per šiemetes Jonines bent apie 300 buvusių jos auklėtinių - tiek bent jau oficialiai užsiregistravo atvykę. Dar daugiau nei dvigubai tiek atvyko kitų svečių sveteilių.

Ankstvyčiausieji dalyvavo iškilmėse su linksmai graudžiomis ir liūdnai juokingomis kalbomis, kur buvo ne tik dar kartą pabrėžta gimnazijos reikšmė lietuvybei metų bėgyje, bet ir prisiminti jos išgyvenimo sunkumai bei buvusių mokinių išdai-gos. Vėliau visi dalyvavo atidengiant Juliaus Radtkės dovanotą Geležinio vilko skulptyrą, mel-dėsi ekumeninėse pamaldose Romuvos pilies salė-je, stebėjo dabartinių gimnazistų programą po ažuolu ir t.t. Žodžiu, viskas vyko pagal numatytą programą, visi linksminosi, užė, seniai nesimatę glėbėsčiavosi, daug juokėsi, o kartais, sentimentų pagauti, ir ašarą nubraukė.

Tad kuo gi ypatingas Vasario 16-osios jubiliejus, kuo jis skirtingas nuo kitų mokyklų jubiliejų? Vis-kas čia panašu - suvažiuoja, susitinka, prisimena...

Ir visgi jis skiriasi.

"Jau bus du šimtai su viršum metų, kai didysis mūsų dainius Donelaitis pasakė "Iš mažų daiktų daug syk dyvai pasidaro", tačiau šią tiesą ir šiandien patvirtina Lietuvių Vasario 16-osios gimnazi-jos kūrimosi, augimo ir gyvybingumo pavyzdys," - tokiais žodžiais kreipėsi į skaitytojus Vasario 16-osios gimnazijos 1954/5 metų metraščio suda-rytojai. Jie patys stebėjosi ir didžiavosi, kaip greitai pavyko įgyvendinti lietuviškos gimnazijos Vokietijoje, kuriai suteiktas garbingas ir daug įpareigo-jantis Vasario 16-osios vardas, įdėją. Ir dar ne bet kaip įgyvendinti, o apgyvendinat mokyklą šiam tikslui nupirktuose rūmuose su parku... Ir jie sakė, kad to galėta pasiekti tik "uoliai remiant sutelktiniu laisvajame pasaulyje gyvenančių lietuvių darbu ir aukomis".

Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejus yra

skirtingas tuo, kad šiai mokyklai, įkurtai vargšų pabėgėlių šviesiausių vizijų drašoje, visgi ne taip paprasta buvo sulaukti savo 50-mečio.

Ir dar jis skirtingas, kaip yra skirtingi patys žmo-nės, čia augę, mokėsi, išėję į tolesnį gyvenimą. Skirtingas, kaip tie žmonės, kurie juos mokė, auklėjo, rūpinosi jais.

Tačiau dabar gimnaziją jau remia ir jos buvusieji mokiniai - kas naujomis aukomis, kas tiesioginiu darbu, kas atsiųsdamas joje mokytis savo vaikus, o kas tiesiog nešdamas per gyvenimą Vasario 16-osios gimnazijos auklėtinio vardą.

Jau per iškilmingą jubiliejaus minėjimą Lietuvos Nepriklausomybės dienos proga dabartiniam jos direktoriui Andriui Šmitui bei kitiems nebuvo leng-va vardais suminėti visų, kuo šiandien gimnazija didžiuojasi. Ir mes net nebandėme pretenduoti į tai, kad šiuose puslapiuose sudėsime jos garbin-giausiųjų auklėtinių ir mokytojų nuotraukas. Ne tik nuotraukoms - vardų sąrašui daug daugiau vietos reikėtų.

Bet pažvelkite į šių žmonių veidus - ar Jūs ma-tote jų spindinčias akis? Taip spindi dvasingų žmonių akys.

Sako, kad žydų Talmude esąs įrašytas prakeiki-mas mokyti svetimus vaikus. Yra ir lotynų posakis "quem di oderunt, paedagogum fecerunt" (ko die-vai nekenčia, padarė mokytoju). Tačiau Vasario 16-osios gimnazijos mokytojai neatrodo prakeiki-taisiais - juos myli jų auklėtiniai, jie myli "savo" vaikus. Ir buvę gimnazistai patys tampa mokyto-jais ir dirba "savo" gimnazijoje. Taip yra nepaisant visų visą gimnazijos gyvavimo laiką ją lydėjusių sunkumų ir nepriteklių.

O šitai taip pat nepaprastai svarbu būsimajame šios gimnazijos kelyje.

LŽM

Nuotraukos M. Šmitienės ir L. Žilaitytės-Mayer

Anksčiau taip pat Vasario 16-osios gimnazijos auklėtinis, o dabar direktorius A. Šmitas, šaržuotas šių metų abituriento T. Zapasniko.

40 metų gimnazijoje dirbęs kunigas J. Dėdinas

Pasaulio lietuvių bendruomenės žinios

Lietuviai aktyvūs visoje Europoje

Virš 30 metų gimnazijai atidavęs mokytojas
A. Weigel

Evangelikų kunigė
T. Schmidt

LKI bibliotekininkas
A. Hermann

Kanos Lietuvos
bendruomenės veikėjai
Birutė ir Vytautas Biretos

Pirmą kartą išeivijos istorijoje Norvegijoje 2001 m. kovo 11 d. įsikūrė Norvegijos lietuvių bendrija. Organizacijos tikslas – išlaikyti ir puoselėti Norvegijoje gyvenančių lietuvių ir jų vaikų lietuviybę, su pažindinti norvegus su lietuvių istorija, tradicijomis ir kultūra. NLB valdybą sudaro: Daiva Medalinskaitė-Johansen, Daiva Bagdonienė, Vaida Kavaliukaitė, Dalius Bansevicius, Rytis Valentinavičius, Miglė Grionbek ir Arūnas Zabulionis. Valdyba su ruošė suvažiavimą birželio 8 - 10 dienomis Halde- ne. Virš 30 žmonių ir ne ką mažiau vaikų praleido tris dienas kartu slidinėtųjų trobelėje ant aukšto kalno. Buvo suorganizuota iškyla į Fredriksten tvirtovę, NLB nariai turėjo savo susirinkimą, kuriame galutinai aptartas statusas, pasitarta, kaip ateityje bendrauti su Norvegijos lietuvių jaunimo sąjunga (jų atstovai buvo atvykę) ir išdiskutuota daug kitų rūpimų klausimų. PLB valdybai atstovavo M.Šmitienė. Ji kalbėjo apie PLB tikslus ir uždavinius, pateikdama pavyzdžių, kaip veikia kitos LB-nės, ypatingai Europoje. PLB valdybos vardu buvo perduotos dovanos - finansinė parama jų pradinėi veiklai, lietuviškų knygų vaikučiams ir įvairių lietuviškų žurnalų bei laikraščių, leidžiamų JAV-ėse ir Europoje. Daugiau informacijų apie NLB galima rasti internete <http://nlbendrija.homestead.com>

Didžiosios Britanijos lietuvių sąjunga savo metiniame suvažiavime birželio 9-10 dienomis išrinko valdybą, kurios pirmininkė vėl yra energingoji Vida Gasperienė. PLB ryšininkei Europoje V. Gasperienė rašė: "Minėjimų, koncertų beveik neturėjome metų bėgyje, nes visas laikas buvo užimtas problemomis, surištomis su Sodybos remontu. Pasinaudojame Lietuvos ambasados kultūrine veikla, kuri pastaruoju metu labai sustiprėjo, dėka ambasadorienės L. Paleckienės. Mūsų ryšiai su ambasada taip pat pasidarė glaudesni. Prieš porą savaitių DBLS išsiuntė 178 laiškus Anglijos politikams, prašant jų paramos dėl Lietuvos siekių tapti NATO nare ir atžvelgti į jos pastangas tapti Europos Sąjungos nare. Gegužės mėnesį turėjome susibūrimą Sodyboje. Pakvietėme Simą (Vyta Babravičių). Susirinko apie 400 žmonių, beveik visi naujieji lietuviai. Dabar atsirado dar vienas laikraštis (šalia „Europos lietuvių“): dvisavaitinis "Londono Žinios. Jį redaguoja jauna žurnalistė iš Lietuvos."

Švedijos lietuvių bendruomenė pavasarį išsirin- ko naują valdybą, kurią sudaro pirmininkė Ramu- nė Molytė, sekretorė Eugenija Griff, išdininkė Vir- ginija Langbakk ir valdybos narys Antanas Romas.

Pirmininkė R. Molytė atsiuntė laišką PLB ryšinin- kei Europai. Ji rašo: "Dėkoju už atsiųstas knygas mūsų lietuviškai mokyklei Stockholme. Mokykloje yra apie 20 vaikų ir 4 mokytojos, kurios dirba pa- sikeisdamos visuomeniniais pagrindais. Lietuvių bendruomenė džiaugiasi mokykla, skatina jos vei- klą, stengiasi padėti jai knygomis ir lėšomis. Viena iš artimiausių valdybos darbo užduočių yra surasti pastovų finansavimą mokyklai per Švedijos fondus ir programas. Dabartinė valdyba stengiasi planuoti ir priimti kolegialius sprendimus, ruošia ilgalaikę ŠLB veiklos strategiją bei planuoja projektus ryšiams su Lietuva ir Švedija plėsti. Ruošiamės

dalyvauti rugpjūčio mėnesio LB susitikime Seinuo- se."

Šauniai veikia Vengrijos LB. Jos pirmininkas Si- gitas Povilaitis rašo: "Mūsų bendruomenė nėra di- delė. Branduolį sudaro Budapešto lietuviai, bet neseniai į mūsų veiklą įsijungė jaunosios kartos išeiviai iš Lietuvos, pirmosios dvi grynai lietuviškos šeimos. Vasario 17 d. šventėme Lietuvos Nepri- klausomybės šventę kartu su ambasada. Šventė pavyko labai gerai, sulaukėme apie 100 svečių. Buvo atvykęs Kauno styginis kvartetas. Kovo 11 d. padarėme metinę ataskaitą ir paplanavome šių metų programą. Rūpestį kelia mūsų jaunoji karta, kurių daugumą sudaro jaunimas, vyresnis nei 15 metų ir daugumas nemoka lietuviškai. Daviau pa- sūlymą, įtraukti juos į PLJS veiklą. Gegužės 11 d. mūsų buvęs pirmininkas, žymus fotografas, keli- autojas Paulius Normantas atidarė savo naujausių fotodarbų parodą. Gegužės 12 d., surengėme iškylą į gamtą, prie gražiųjų Dunojaus vingių ir kalvų. Prie mūsų iškylos prisijungė lietuvių-vengrų kultūros draugijos pirmininkė Marija Rubazevičie- nė iš Lietuvos. Seinuose žada dalyvauti mano pa- vaduotoja Diana Dumšaitytė-Balint."

Nuolatinis ryšius su PLB valdyba taip pat palaiko Prancūzijos LB valdybos pirmininkė I. Januitytė- Lanchas, Olandijos LB valdybos pirmininkė A. Balčiūnaitė-Helsper, Italijos LB ryšinininkas S. Kačiulis, Belgijos LB valdybos pirmininkas dr. D. Oliškevičius bei Vokietijos LB valdybos nariai su pirmininku A. Šiugzdiniu.

PLB valdybos informacija

Apdovanojimas ekspremjeriui

Birželio 6 d. ekspremjeriui Seimo narei Kazi- mierai Prunskienei įteiktas Vokietijos Respublikos nuopelnų ordinas - Didysis Nuopelnų Kryžius su žvaigžde.

Vokietijos Prezidentas Johannes Rau šį apdo- vanojimą skyrė profesorei K. Prunskienei, įvertin- damas jos "ypatingus nuopelnus Vokietijos Feder- acinei Respublikai".

Aukštą apdovanojimą prof. dr. K. Prunskienei įteikė Vokietijos Bundestago viceprezidentė Anke Fuchs viešnagės Lietuvoje metu. Iškilminga cere- monija buvo surengta Vokietijos ambasadoriaus D. von Berg rezidencijoje.

Būdama Ministre Pirmininke K. Prunskienė At- gimimo laikotarpiu ir per visus Nepriklausomybės metus palaikė ir skatino įvairius ryšius su Vo- kietijos politikais, mokslo, nevyriausybių, kri- kščioniškų organizacijų, verslo ir žiniasklaidos atstovais.

Pranešime spaudai parlamentarės sekretoria- tas taip pat pažymėjo, kad kartu su įvairiais Vo- kietijos partneriais K. Prunskienė įvykdė daug bendrų programų, plėtojančių abiejų šalių ryšius, įga- linančius Lietuvos specialistų tobulinimąsi Vokieti- joje, kultūrinius mainus, bendrų verslo projektų įgyvendinimą, socialinę-humanitarinę paramą Lietuvai.

Žinios iš apylinkių

Berlyno apylinkėje

Lietuviai studentai Vokietijos sostinėje

Jolita Venckutė
"Lietuvos ryto" korespondentė Berlyne
specialiai "Informacijoms"

Džiaugiasi gyvenimu Berlyne

Vis daugiau merginų iš Lietuvos randa darbo Berlyne ir pamažu įsitvirtina šiame mieste. Jos gyvena vokiečių šeimose, prižiūri vaikus arba padeda namų ūkyje ir studijuoja.

Viena tokių - 25 metų Jolanta Mačiulytė, kadaise ketinusi Lietuvoje studijuoti lengvosios pramonės technologiją.

Neišlaikiusi šios specialybės stojamųjų egzaminų, ji įstojo į mechanikos specialybę Kauno technologijos universitete.

Po pusmečio ji išvažiavo į Berlyną dirbti aukle, netrukus čia pradėjo studijuoti psichologiją.

Šeštą semestrą baigianti lietuvė nesigaili atvažiavusi į Berlyną. Jos sesuo Živilė taip pat studijuoja Vokietijos sostinėje.

"Studijuodama užsienyje, ilgiau jaučiuosi jauna. Lietuvoje nuolat jausčiau spaudimą kurti šeimą, ieškoti nuolatinio darbo, o Berlyne studijuojau, dirbu, ir dar lieka laiko pasilinksinti", - džiaugėsi Jolanta.

Jai pritarė ir kiti į studentišką didžkukulių puotą Berlyno lietuvių draugijos pirmininko Arūno Vilkaičio bute susirinkę studentai iš Lietuvos: būsimieji psichologai, medikai, teisininkai, architektūros, mašinų gamybos, ryšių su visuomene, informatikos ir kiti specialistai.

Visi lietuviai Vokietijos universitetuose gana lengvai įveikė stojamuosius egzaminus. Užsieniečiams kiekviename universitete skiriama 6-10 % vietų, todėl įstoti nebuvo sunku.

Neįstojusi į Klaipėdos universitetą Laima Gedvilaitė atvažiavo į Berlyną. Dabar ji jau ketvirtą semestrą Technikos universitete studijuoja architektūrą.

Vokietijos švietimo sistema šiek tiek skiriasi nuo lietuviškosios. Studentams iš užsienio dar neseniai buvo privalomas vadinamasis nulinis kursas, kuris padėdavo pasivyti vokiečius. Nuo 1998 m. studentams iš Baltijos šalių šio kurso lankyti nebereikia.

Tačiau, norint studijuoti Vokietijoje, būtina mokėti vokiečių kalbą. Universitetai reikalauja kalbos sertifikato "Mittelstufe II", kurį išduoda Goethe's institutas. Be to,

kalbos egzaminą dar reikia laikyti ir universitete.

Didmiestyje netrūksta darbų

"Lietuvoje mokytis neapsimoka, jeigu tėvai negali padėti. Vokietijoje studentai laisvesni, gali nuomotis butą, anksti tampa nepriklausomi nuo tėvų. Čia didesnės finansinės galimybės", - tikino Jolanta.

Lietuvoje išdalijama daugiau stipendijų, bet už mokslą reikia mokėti. Vokietijoje stipendijų mažiau, bet mokslas nemokamas, o pragyvenimui galima nesunkiai užsidirbti.

Studentės dažniausiai dirba padavėjomis, indų plovėjomis, pašte arba auklėmis.

Vokietijoje studijuojantys vaikinai neretai įsidarbina statybininkais, sodininkais arba krovėjais.

Prisidurti prie stipendijos galima 2-3 kartus per mėnesį padedant vokiečiams, kurie keliasi į kitą butą ar biurą, sukrauti ir iškrauti iš sunkvežimio baldus.

Vokietijos aukštųjų mokyklų studentai oficialiai gali dirbti 180 dienų per metus. Įsidarbinę gauna patvirtinimus, kuriuos vėliau turi atiduoti darbo biržai - ši tarpininkauja ieškant darbo.

Studentai neslėpė, kad neretai užsidirba ir nelegaliai: negi atsisakys, jeigu kaimynas prašo iškrauti baldus arba pagloboti kūdikį?

"Berlyne darbų netrūksta - jeigu prarandi vieną, netrukus gauni kitą", - vienu balsu tvirtino lietuviai.

Pastebi nemažai skirtumų

Vokietijoje studijuojantys lietuviai neabejoja, jog tėvynėje gauti trumpalaikį darbą - kur kas sunkiau. Jie neįsivaizduoja, kaip reikėtų išgyventi iš darbų, kuriuos studentai dirba Lietuvoje.

Tiesa, vokiečių studentų gyvenimas daug laisvesnis - daugelį jų išlaiko tėvai. Turto skirtumai geriausiai matyti teisės ir medicinos fakultetuose - teisininkai į universitetą atvažiuoja naujutėliais automobiliais.

Vokietijoje greičiau įsikuria tie, kurie nesiekia aukštojo mokslo diplomo. Sirtautas, Lietuvoje dirbęs šaltkalviu, Berlyne įgijo santechnikos specialybę ir įsitvirtino Vokietijos sostinėje.

Dar visai neseniai jo žmona buvo studentė ir augino vaikus. Sirtautas taip pat

mokėsi, todėl jauna šeima gaudavo motinystės pašalpas.

Ar sunku studijuoti Berlyno universitetuose? Vienareikšmiškai atsakyti studentai negalėjo.

"Studijuoti psichologiją užsienyje sunku, nes daug kas susiję su mentalitetu. Pavyzdžiui, čia sakoma, kad vaikus reikia lepinkti, norint skatinti jų vystymąsi, Lietuvoje vaikus auklėja griežčiau", - Lietuvą ir Vokietiją lygino Jolanta.

Išgirde, kad lietuviai norėtų likti Vokietijoje, vokiečiai reaguoja įvairiai - kai kurie profesorai džiaugiasi, žemesnio išsilavinimo žmonėms atrodo, kad jie taps našta vi-suomenei.

Nustebino charakteris

Vos atvykusiems į Berlyną lietuviams atrodė, kad vokiečiai - labai mandagūs žmonės, bet netrukus daugelis nusivylė berlyniečiais.

Bendrauti mėgstantiems lietuviams universitete sutikti vokiečiai pasirodė esą santūresni, šaltesni, o kartais - net veidmainiai.

"Gyvendama Vokietijoje, ėmiau kitaip vertinti šios šalies žmones. Vokiečiai, su kuriais susipažinau, pasirodė esą nepunktualūs, labai netvarkingi ir nešvarūs", - skundėsi Gintaras, neseniai išsinuomojęs butą ir palikęs studentų bendrabutį.

Itin keistų dalykų lietuviui sužinojo, pradėję vaikščioti į svečius.

Vokietijoje kviečiantysis gali nedvejodamas atšaukti kvietimą, jeigu staiga paaikškėja, kad prie stalo neužtenka kėdžių. Jis tiesiog paskambina ir paprašo neatėiti.

Studentams buvo keista, kad kviečiantys į svečius šeimnininkai suskaičiuoja kiekvieną sumuštinį. Atsidūrę pas vokiečius, lietuviai iš pradžių dažnai likdavo nevalgę, nes iš kuklumo per anksti pasakydavo "ačiū, užteks".

Daugiau maisto šeimnininkai nebesiūlydavo.

Šeimoje gyvenančios ir auklėmis dirbančios merginos pradžioje stebėjosi, kad šeimnininkai nekviečia prie stalo, tik paklausia, ar valgys.

"Vieną vokiečių paprotį dabar taikome ir Lietuvoje - niekada neiname į svečius nepaskambinę", - patys iš savęs juokėsi studentai.

(Atkelta iš 6 psl.)

Berlyne studijuojantiems lietuviams nuotaiką dažniausiai praskaidrina kitų šalių studentai.

Jie puikiai sutaria su latviais ir estais, italais, graikais, lenkais ir arabais. Santykiai su vokiečiais pagerėja, artėjant egzaminams - tada ir jiems prireikia konspektų.

Nežino, ar grįš į tėvynę

Daugelis lietuvių, studijuojančių Berlyne, kol kas nežino, ar sugrįš į Lietuvą.

"Lietuvoje medikai ištikus mėnesius negauna atlyginimo - ar gali norėti grįžti to-

kiomis sąlygomis?" - kalbėjo mediciną studijuojanti Rita Lisničenkaitė. Mergina į Lietuvą grįžtų tik tuomet, jei pagerėtų šalies ekonominė padėtis.

Jeigu galėtų rinktis, ji liktų Vokietijoje. Tačiau ji puikiai žino, kad ir Vokietijoje ne lengva rasti gerą darbą.

Be to, bent jau formaliai iš užsienio atvykę studentai, stodami į universitetą Vokietijoje, įsipareigoja grįžti į tėvynę.

Sirtautas tikino, kad grįš į Lietuvą, kai vaikai taps savarankiški. Jos nuomone, vaikai iš esmės keičia požiūrį į gyvenimą svetimoje šalyje ir priverčia apsispręsti.

Teisę studijuojantis Paulius Makauskas įsitikinęs, kad ir Lietuvoje gautų gerą darbą, nes šalyje trūksta šiuolaikiškai mąstančių žmonių.

Jo svajonė - dirbti diplomatinėje tarnyboje, gyventi kitoje valstybėje, bet nuolat palaikyti ryšius su Lietuva.

"Kai Lietuva taps Europos Sąjungos nare, mes visi čia pasiliksime, nes neberekės darbo leidimo", - pareiškė Jolanta.

"Kai Lietuva taps ES nare, bus galima gyventi ir Lietuvoje", - užsigerdamas kašnių lietuvišku alumi, baigė pokalbį Paulius.

Renginių kronika

"GRILIUS", FUTBOLAS IR KREPŠINIS GAMTOJE

Iš karto atšilus orams, nieko nelaukę ir su niekuo nepasitarę, š.m. **balandžio 30 d.** padarėme vasaros atidarymą. Miesto parke (S.-U.-Bahn Frankfurter Alee) įvyko gril party ir futbolo bei krepšinio varžybos.

DAR SYKŲ GAMTOJE

Gegužės 27 d., vėl įvyko gril party su krepšiniu ir futbolu. Merginos galėjo "kankinti" badmintono raketas. Dalyvavimas buvo kaip visada laisvai privalomas, bet gausus.

JONINĖS

Nors ir labai gaila, šiais metais ambasada neorganizavo Joninių Berlyne. Tačiau berlyniečiai nenusiminė ir gražiu būreliu organizuoti atvyko į Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejines Jonines Hüttenfelde, čia prisišoko ir prisidainavo, o paskui vėl organizuoti namo parvažiavo.

FOTOPARODA

Š.m. **liepos 4 d.** Lietuvos ambasadoje Berlyne (Katharinenstr. 9) atidaryta lietuvių fotografo Juozo Polio paroda LITAUISCHE IMPRESSIONEN.

LIETUVIŠKŲ PATIEKALŲ SAVAITĖ

Nuo **liepos 5 d.** iki **15 d.** Berlyne vyko lietuviškų patiekalų savaitė. Pavalgyti "kaip namie Lietuvoje" buvo galima Brauhaus *GeorgBraeu*, esančiame Nikolaiiviertel, Spreuefer 4. Kad nuotaika būtų visai lietuviška, rūpinosi tautinės muzikos grupė *Lietuvninkai*. Renginį organizavo Lietuvos ambasada, Berlyno Brauhaus *GeorgBraeu* ir restoranas *Marcellukės Klėtis* iš Vilniaus

Pagal

A. Wilkat ir A. Vaitkūnienės pranešimus

Bonnos apylinkėje

VASAROS ŠVENTĖ - DAR SKAITLINGESNĖ

Tradicine Annaberg'o gegužine mūsų šjmetinį susibūrimą vadinti negalim, mat susirinkom likus vos savaitei iki Joninių, birželio 16 d.

Smagu ir jauku buvo visų pamėgtoji pilyje šeimyniškai švęsti tautiečių susitikimą. Puikus oras viliojo būriuotis ir parke. Niekas šj kartą nesakė oficialių kalbų, nekėlė "aštrių" politinių klausimų, turėdamas išankstinį atsivežtinį atsakymą... Niekas oficialiai nevedžiojo susirinkusiųjų nuo vienos renginio dalies prie kitos...

Dauguma "tradiiciškai" vėlavome į renginį, bet visi norintys vis dėlto spėjome į ekumenines pamaldas pilies koplytėlėje - buvom kantriai laukiami...

Katalikų kunigas Vidas Vaitiekūnas ir evangelikų diakonas Valdas Jelis neskaitlingoms mišioms suteikė ypatingą dvasią, maldos "Tėve mūsų" tema improvizuodami teatralizuotą dialogą. Dėkui jiems nuoširdžiausiai!

Išimtinu vakaro įvykiu tapo viešnių iš Kauno dainininkės Sabinos Martinaitytės ir pianistės Audronės Eitmanavičiūtės koncertas. Labai vykusiai parinkta dainų ir arijų iš operėčių programa darniai atitiko

jaukią kamerinės salės nuotaiką. Ilgai netrukus įkaintųjų klausytojų dėkingumas, audringi plojimai išprovokavo menininkes atlikti ir porą operų arijų, nuskambėjusių didžia menine ir balso jėga, aiškiai nebetelpančia mažoje salėje... Klausytojų plojimai taip pat galingai veržėsi pro langus ir duris. Dėkinga publika atsistojusi išlydėjo S. Martinaitytę ir A. Eitmanavičiūtę iš salės, prieš tai karštais plojimais išprašiusi dar ne vieną kūrinį bisui.

Prieš prasidedant vakarienei kelios viešnios smalsaudamos aptarinėjo būsimos lietuviškos mokyklėlės reikalus. Bendrijos narės Nijolės Bruder ir apylinkės pirmininkės Jūratės Nöthen iškelta mintis dėl lietuviškos mokyklėlės rado trašią dirvą. Tikimės, kad ateityje galėsime išsamiau apie tai pranešti.

Po vakarienės didžiojoje menėje vėl skambėjo muzika. Jonas Preikšaitis nepavargdamas grojo ir dainavo lietuviškas dainas - daugumai gerai pažįstamas ir mėgiamas. Šoko visi, kas netingėjo.

Mūsų šventę savo apsilankymu pagerbė baigiantis kadenciją Lietuvos atstovybės Bonoje bendradarbis Saulius Valainis. Šj

kartą garbingas svečias buvo tarp mūsų kaip saviškis. Prezidiumo stalas nebeskyrė mūsų, kaip kad anksčiau yra buvę, sulaukus svečių iš ambasados.

Malonu buvo matyti daug jaunų ir naujų veidų. Tiek neiškovotų jėgų bendruomenėje! Smagu būtų, jeigu jie aktyviai imtųsi organizacinio darbo, pažertų naujų minčių, naujų sumanymų mūsų bendruomenės ateičiai.

Ilgai ruošta vasaros šventė praėjo tarsi vienas atodūsis, nutylėdamas tuos, kurie negailėjo savo laiko ir jėgų ir kuriems viešai "nusilenkti" už jų pastangas taip ir neišėjo... Todėl pabaigoje norėčiau padėkoti Bonnos-Kölno apylinkės pirmininkei Jūratei Nöthen, kuri nuveikė didžiuosius parengtinius darbus, nors pati, deja, dalyvauti šventėje negalėjo. Dėkui Jankų šeimynai, užgriūtai baigiamųjų renginio rūpesčių. Ypatingas ačiū nenuilstančiai Daivai. Kaip visuomet "linksminosi" dirbdami nepakeičiamieji visų lietuviškų renginių talkininkai Dalia Endruschka bei Neringa ir Helmutas Müller. Dėkui jiems!

Algis Lunskis

Frankfurto apylinkėje

Šventė Frankfurte

Kaip jau rašyta "Informacijose", šių metų gegužės pirmąjį savaitgalį Frankfurte vyko tradicinės miesto "Atvirų durų dienos". Šioje šventėje taip pat dalyvavo ir Frankfurto Lietuvių bendruomenė. Miestas suteikė galimybę pasireikšti visoms visų šalių bendrijoms. Šventėje dalyvavo ir vokiečių, ir kiniečių, ir graikų, ir daugybė kitų šalių atstovų, tad ir Frankfurto lietuviai.

Mes supažindinome kitataučius su Lietuva ir davėme paragauti lietuviškų cepelinų.

Šventė tęsėsi nuo vidudienio iki vėlaus vakaro. Buvo linksma ir smagu. Tik štai oras pavedė. Buvo šalta ir putė stiprus vėjas. Bet alus ir lietuviški cepelinai sušildė ne vieno šventės svečio "dūšią".

Taigi dar kartą dėkui visiems padėjusiems skusti bulves, virti cepelinus, pardavinėti alų ir šiaip visiems, kurie aplankė Frankfurto lietuvių palapinę!

Evaldas Veršelis

Pardavinėti cepelinus taip pat nebuvo šalta, reikėjo tik spėt suktis. Fotografavo M.Šmitienė

Müncheno apylinkėje

Pabaltijiečiai vienijasi naujoje draugijoje

Po penkiasdešimties metų izoliacijos grįžo Baltijos šalys į Europos žemėlapi. Nepaisant ilgus šimtmečius trukusios bendros istorijos, Vokietijoje dar mažai domimasi Estija, Latvija ir Lietuva. Nors Vokietija ir tapo Rytų ir Vidurio Europos šalių užtarėja, vis dėlto labiau koncentruojasi į savo kaimynes Lenkiją, Čekiją ir Vengriją. Aptariant Baltijos šalių klausimus vis dar žvelgiama į "didžiojo brolio" - Rusijos - reakciją. Vokietijos žiniasklaidoje trūksta objektyvios informacijos apie tris Baltijos šalis.

Tad nieko keista, kad viena iš draugijos *Interessengemeinschaft Baltikum e.V. (IG Balt)* susikūrimo Munchene priežasčių ir buvo objektyvios informacijos apie Estiją, Latviją ir Lietuvą suteikimas. Nemažiau svarbi buvo ir kita – baltistikos specialybės panaikinimas Müncheno Liudviko Maksimiliano universitete. Studentai, studijavę baltistiką ar mokęsi latvių bei lietuvių kalbų, ėmėsi specialybės gelbėjimo akcijų.

Nors baltistikos išgelbėti ir nebepavyko, kilo mintis toliau burtis ir tokiu būdu palaikyti vieniems su kitais studijų metu užmezgtus ryšius. Studentų susidomėjimas Baltijos respublikomis, jų kultūra, politika,

ekonomika ir kt. buvo didelis. Tai demonstravo universitete organizuoti seminarai ir paskaitos.

Draugija *Interessengemeinschaft Baltikum* susikūrė praėjusių metų gegužės mėnesį. Jos tikslai yra savitarpio supratimo stiprinimas tarp vokiečių, estų, latvių ir lietuvių tautų, žinių apie Baltijos šalis sklaidimas ir prisidėjimas prie šių šalių galutinio įsitvirtinimo ir integracijos Europoje. Draugija nori skatinti mokslo bei kultūrų pasikeitimą tarp Vokietijos, Estijos, Latvijos bei Lietuvos. Tuo tikslu yra rengiami seminarai, diskusijos, kultūriniai renginiai ir kt.

IG Balt jau yra nemažai nuveikusi, populiariindama Baltijos šalis Vokietijoje. Iš didesnių renginių minėtini: vieša diskusija Kalbų ir vertėjų institute tema „Vokietija Baltijos šalių advokatas?“, reaguojant į Vokietijos kanclerio Gerharo Schröderio vizitą Baltijos šalyse praėjusiais metais, bei Estijos parlamentaro Georgo Pelisaaro paskaita Liudviko Maksimiliano universitete apie Estijos demokratiją ir parlamentarizmą.

Šių metų birželio 12 dieną Miunchene viešėjo ir pranešimą apie Lietuvos transat-

latinę integraciją skaitė Lietuvos ambasadorius Vokietijoje prof. dr. Vaidievis Gerlaivičius (plačiau apie tai skaitykite kitame „Informacijų“ numeryje).

Didelio susidomėjimo susilaukia ir kiti *IG Balt* organizuojami renginiai, kaip antai Baltijos šalių filmų vakarai, teminiai susitikimai.

Draugija leidžia laikraštį, vadinamą *Newsletter*, kuriame galima rasti naujienų apie Estijos, Latvijos ir Lietuvos politiką, ekonomiką, kultūrą, draugijos renginius, knygų recenzijų ir kt.

Vokiečiai, estai, latviai ir lietuviai renkasi antrąjį mėnesio antradienį taip vadinamame *Stammtisch*, kur arčiau susipažįstama, diskutuojama ir bendraujama. Internetu adresu <http://www.triwdata.ch/public/igbalticum.html> galima rasti aktualiausia informaciją apie *IG Balt* renginius.

Artėjant rudenį vyksiančiam NATO viršūnių susitikimui, kur bus sprendžiamas Lietuvos ir kitų Baltijos šalių į NATO priėmimo klausimas, *IG Balt* planuoja visuotinę akciją, Baltijos šalims paremti.

Jolanta Guesdon

Stuttgarto apylinkėje

Laikas prabėga nepastebimai

Gegužės 6 d., sekmadienį, Kolpingo namuose įvyko lietuvių susitikimas. Susirinko nemažas būrys Štuttgarto ir jo apylinkių lietuvių.

Šv. Mišias aukojo iš Frankfurto prie Maino atvykęs kunigas A.Jurevičius, vargano dr. R.Kabelis.

Kunigas pranešė liūdną naujieną: būdamas 82 m. balandžio mėnesio pabaigoje Lietuvoje mirė mūsų visų gerbiamas prelatas Antanas Bunga.

Jis ilgą laiką gyveno ir dirbo Vokietijoje, aukodavo šv. Mišias Kolpingo namuose, padėdavo kiekvienam, paprašiusiam jo pa-

galbos. Neseniai, būdamas garbaus amžiaus, jis išvyko atgal į Tėvynę, kur ir praleido paskutines savo gyvenimo dienas. Tebūna lengva jam Lietuvos žemelė.

Šį sekmadienį Lietuvoje buvo švenčiama Motinos diena. Mes taip pat prisiminėme visų brangiausią žmogų - Mamą. Nesvarbu, esančią arti ar toli, ar jau išėjusią iš šio gyvenimo.

Po mišių susirinkome pyragais kvėpiančioje salėje. Čia visus mus pasveikino apylinkės pirmininkas L.Klafs. Jis perskaitė pranešimą apie A. Kolpingo gyvenimą ir veiklą, informavo apie Pasaulio lietuvių

bendruomenę. Dar kartą buvo pagerbtos mamos: ta proga buvo skaitomi eilėraščiai.

Popietė prabėgo nepastebimai greitai.

Sekantis susitikimas įvyko liepos 1 d. Jo metu kunigas A.Jurevičius perskaitė pranešimą apie katalikų tikėjimo persekiojimą Lietuvoje nuo 1940 iki 1989 metų.

Lietuviška muzika linksmino Johann Preukschat.

Kitas susitikimas Stuttgart - Bad Cannstatt Waiblinger Str. 27 esančiuose Kolpingo namuose įvyks po vasaros atostogų spalio 7 d.

Ineta Kazakevičiūtė

Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjungoje

Jaunimas trokšta reformų

Gegužės 11-13 dienomis Annabergo pilyje įvyko kasmetinis VLJS suvažiavimas.

Šį kartą jis nepasizymėjo dalyvių gausumu (palyginus su praeitais metais), tačiau atvyko maždaug 30, iš įvairių Vokietijos miestų: Berlyno, Hamburgo, Heidelbergo, Mannheimo. (Dalį deja atbaidė renginio pavadinimas "politinis seminaras".)

Pirmąją suvažiavimo dieną vyko diskusija apie lietuvių ir vokiečių rasizmą ir toleranciją. Po diskusijų mažose grupėse priėjome išvados, kad iš esmės vokie-

trumpuose spektakliukuose vaidavome specifinius tautų broožus, o publika turėjo atpažinti, kokia tauta yra vaidinama. Kaip nekeista, daugiausia problemų buvo vaizduojant latvius...

Vakarėjant vyko būsimojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso Vokietijoje pristatymas. Už šį renginį agituoti buvo užsukęs ir Australijos lietuvis, buvęs kongreso ruošos komiteto pirmininkas Henrikas Antanaitis. Jis pabrėžė renginio svarbą, motyvuodamas tuo, jog ten yra užmezgamos profesinės ir asmeninės pažintys (ir būsimos šeimininės!).

Vakarą nulydėjo aistros dėl Eurovizijos konkurso, kuriame pasirodė ir buvusių Vasario 16-osios gimnazijos auklėtinių grupė SKAMP. Po to gerai nusiteikę ir patys prie laužo uždainavome.

Antrąją suvažiavimo dieną karštai diskutavome apie VLJS reikšmę ir naudą. Abejojančių, ar tokia sąjunga yra naudinga ir reikalinga, neatsirado. Diskusijose duota naujų impulsų sąjungos plėtotei ir būsimai veiklai, taip pat išreikšta ir kritikos. Daug kam pasirodė, kad šiam suvažiavimui trūko reklamos ir apskritai apie sąjungos veiklą mažai buvo tekę girdėti. Užčiuopti sąjungos tikslus buvo taip pat nelengva. Norisi, kad sąjunga daugiau išplėtotų savo veiklą, neapsiribotų lietuvių ar pabaltijiečių susitikimų organizavimu. Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjunga visgi yra politinis elementas, politinė jėga, kuri galėtų užsiimti ir rimtesniais dalykais. Bet čia išškyla klausimas, kokios sąjungos, su kokiais tikslais mes norime, kokie yra mūsų interesai. O jie yra gana skirtingi. Vieni norėtų, kad sąjunga neplėstų savo veiklos, argumentuodami, jog valdybos nariai neturės tam pakankamai laiko, o ir kontaktą palaikyti, kai skiria dideli atstumai, yra sunku. Antriems norisi, kad sąjunga neapsiribotų vien Vokietija, ieškotų ryšių su Lietuva, jai įvairiais būdais padėtų. Taigi, išškilo prioritetų klausimas.

Vizijos sąjungai šiuo metu yra labai reikalingos ir visiems susirinkusiems buvo aišku, kad reformuotis reikia. To pasėkmėje ir įvyko valdyboje perversmas. Išrinkta nauja valdyba dabar susideda iš 10 narių, tarp kurių dominuoja hamburgiečiai, daug vadinamosios naujosios kartos išeivių. Pirmininke tapo Vilma Remmert-Fontes.

Naujoji valdyba Annabergo pilies fone. Fotografavo A.Rauzaitė.

Čia ir lietuviai šiuo atžvilgiu yra panašūs, skirtumas tik tas, kad Lietuvoje tai dar nėra aktuali tema, nes lietuvai dar neteko konfrontuoti su dideliu užsieniečių srautu, kitomis tautinėmis kultūromis. Ryškėja tendencija, jog jaunesnioji karta ir žmonės, gyvenę užsienyje, yra tolerantiškesni. Nors kita vertus, yra sunku spręsti ar lietuviai, sutikę gatvėje kitaodį akylai jį nužiūri tiesiog iš smalsumo ar dėl negražių minčių - netolerancijos.

Vėliau Klaus Žulys, VLJS išdininkas, kartu su kitais atstovavęs Vokietijos jaunimą X-ajame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese Australijoje, parodė skaidrią ir papasakojo apie šį renginį.

Po rimtosios dalies vietą užėmė linksni žaidimai. Be to vaidinome kitas tautas:

Naujoji VLJS valdyba

Vilma Remmert-Fontes (pirm.)
Hamburg, tel.: 040/65991567
e-mail: vilma@remmert-fontes.de

Martynas Lipšys (vicepirm.)
Heidelberg, tel.: 06221/327756
e-mail: martinukas@hotmail.com
web.: <http://www.martinukas.com>

Raimonda Andreikėnaitė (sekr.)
Hamburg, tel.: 040/73925275
e-mail: raimonda@gmx.de

Klaus Žulys (išdininkas)
Berlin, tel./fax: 030/81496447
e-mail: zulys@gmx.de

Asta Baikuskaitė
Hamburg, tel.: 040/73598243
e-mail: lavista@gmx.de

Vytautas Lemke
(tinklapio koordinatorius ir XI PLJK ruošos k-to pirm.)
Lampertheim, tel.: 06256/1573
e-mail: vytas@vljs.de

Aiva Rauzaitė
Hamburg, tel.: 040/9066906
e-mail: aiva78@centras.lt

Daiva Kikutytė
Germersheim, tel.: 07274/3036
e-mail: kikutyte@mail.fask.uni-mainz.de

Fausta Simaitytė
Wedel, tel.: 04103/905338
e-mail: simaityfef@gmx.de

Dovilė Masionytė
Mannheim, tel.: 0621/1079656
e-mail: dovile@vljs.de

Po rinkimų valdyba posėdžiavo, planavo ateinančius renginius ir šventes. Artėja Pabaltiečių suvažiavimas, kurį šį kartą organizuos lietuviai. Jis vyks Annabergo pilyje lapkričio 1-4 dienomis.

Apie kitus renginius, VLJ sąjungos veiklą ir naujienas galite paskaityti internete adresu: www.vljs.de.

Fausta Simaitytė

Sugrįžom vežini įspūdžiais ir naujais įpareigojimais

Įspūdžiais iš X-ojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso dalinasi Laima Lipšytė. II-oji dalis.

Ankstesniame "Informacijų" numeryje apibūdinau nuotaiką ir mūsų, Vokietijos LJS narių, pareigas. Šitame tęsinyje pasakosiu artimiau apie studijų dienų įdomiausius momentus ir stovyklą.

Pirmą dieną visų šalių lietuvių jaunimo sąjungų atstovai skaitė pranešimus apie jų veiklą.

Kaip jau anksčiau minėjau, nesu buvus kituose kongresuose, tačiau nemanau, kad anksčiau sąjungų pranešimai galėjo būti tokie skirtingi. Anksčiau tikriausiai visur veikla vykdavo panašiai, vienur aktyviau, kitur silpniau, tačiau panašiai. Lietuva tada buvo visiems vienodai nepasiekiamą, o "Tarybinės" Lietuvos piliečiams užsienis labai jau tolimas. Klausantis nepaprastai skirtingų šio kongreso pranešimų, man kilo įtarimas, kad dalis vėlesnių diskusijų vieniems taip pat bus visiškai neaktualios, o kitiems – pačios svarbiausios...

Buvo įdomu ir, mano nuomone, reikalinga turėti svečių iš Lietuvos. Be Tautinių mažumų ir išsvijios departamento gen. direktoriaus pavaduotojo Stepono Kulbauskio teko girdėti ir Rasos Antanavičiūtės paskaitą. Ji pasakojo apie Lietuvos jaunimo veiklą ir siekius.

Pirma diena baigėsi nepaprastai nuotaikingu atidarymo baliumi, kuriame kun. Edis Putrimas labai energingai pasisakė U Ž Pasaulio lietuvių jaunimo kongresų išlaikymą, nebeįrodant jų svarbą ir reikalingumą. Savo aištinę kalbą jis baigė žodžiais: "Kiss me – I'm Lithuanian" (Bučiuok mane – aš esu lietuvis/is).

Kalbėjo ir kun. Antanas Saulaitis, kuris dalyvavo visuose ligšioliniuose PLJK. Dainai Šlitterytei (Australija) paskelbus, kad kongresas oficialiai atidarytas, prasiėjo šokiai, juokas, ir... kongresas. Kitos dienos tema buvo tautiškumo prasmė. Vyko paskaitos apie kalbą, tautiškumą, patriotizmą, lietuvišką paveldą. Simpoziumuose kongreso atstovai šnekėjo apie lietuviškumo apibrėžimą ir lietuvių kalbos išlaikymo strategijas. Būreliuose buvo diskutuojama, kas yra lietuvis/ė?

Rasa Antanavičiūtė trumpai apibūdino, kaip lietuviškai, gyvenantys Lietuvoje, suvokia tautiškumą, palyginti su gyvenančiais užsienyje.

Kone įdomiausias tos dienos ir kongreso momentas buvo, kai kalbėjo Lisa Marija Jungaitytė simpoziume, kuriame buvo svarstoma, kodėl antros-trečios emigrantų kartos atstovai turi dalyvauti lietuvių bendruomenės gyvenime. Nežinodama priežasties, kodėl taip yra, anksčiau aš piktinausi, kodėl Lisa nekalba lietuviškai. Taip buvo iki Lisa išėjo skaityti savo pranešimo, kurį ji buvo parašius angliškai, o jos draugai jai išvertė. Toks jau įprastas studijų dienų kanbždesys nutilo jau po pirmų jos sunkiai lietuviškai ištartų žodžių:

"... Aš visą gyvenimą jaučiau, kad man kažko trūksta. Dar būdama vaikas, aš žinojau porą žodžių lietuviškai ir prašydavau tėvų, kad mane mokytų daugiau... Tačiau mano tėvai yra antros kartos lietuviai ir visiškai užmiršę kalbą. Bet vieną dieną mokykloje aš sutikau vieną lietuvių, kuri pakeitė mano gyvenimą... Gilija man padėjo atrasti mano lietuvišką paveldą. Nors

kalbą ir tradicijas, tačiau atrasti lietuvišką dvasią ir norą yra sunkiau ir svarbiau."

Po jos žodžių kelias sekundes tvyrojo mirtina tyla, o po to pratrūko stiprūs plojimai ir visi atsistojo.

Diena baigėsi Kūčių vakariene Sidnėjaus lietuvių namuose. Sukalbėjom maldą, lauzėm kalėdaičius, giedojom, valgėm lietuviškus kūčių patiekalus. Kanados atstovai net buvo atsivežę daug dovanų, kurių užteko visiems kongreso dalyviams.

Kalėdų rytą išvažiavom į pamaldas, o po to, pagal australiškas tradicijas, važiuojom kalėdinių priešpiečių prie jūros. Išsimaudę sūriuose vandenynuose, grįžom į savo patalpas vakarieniauti. Pavalgę sulaukėme ir Kalėdų senio, kuris, atsiraitojęs kelnes, visiems prie vieno stalo sėdintiems įsakė sugalvoti dainą, vaidinimą ar šiaip ką linksmo ir tik tada išdalino dovanas.

Antros Kalėdų Europoje ir naujoji emigracijos iš Lietuvos banga. Šita diena buvo itin įdomi, nes mano anksčiau minėtas įtarimas pasitvirtino. Kaikurie klausimai ir atsakymai į juos paieškos parodė, kokios yra skirtingos situacijos šalyse. Labiausiai tai išryškėjo, kai kilo klausimas, kaip galime mes padėti naujajai emigrantų kartai, o jie - mums.

JAV ir Kanados atstovai pasakojo apie dideles integracijos problemas, rytų atstovai skundėsi, kad nuo jų visi bėga į Lietuvą, o Pietų Amerikos atstovas par-

eišė, kad jiems tokį klausimą kelti yra "utopiška", nes pas juos per 10 metų vos keli žmonės iš Lietuvos teatvažiavo, bet jie jų labai laukia ir mielai priims į savo gėbį. Panašiai ir Australijos atstovai pasakojo apie savo padėtį.

Tą dieną taip pat vyko paskaitos apie Lietuvos ekonominę situaciją, kuri mums "siunčia" naujus emigrantus, vienas naujųjų Australijos emigrantų pasakojo, kaip jis jautėsi, atvykęs į svetimą šalį.

Galėčiau dar daug pasakoti apie studijų dienas, jų temas, diskusijas ir simpoziumus. Tačiau visko tikrai neišpasakosiu, nes buvo daug, kartais sunku, bet labai turininga.

(Nukelta į 11 psl.)

Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjungos atstovai su grupe kitų kongreso dalyvių. Nuotrauka iš asmeninio L.Lipšytės albumo.

mano tėvai nesupranta, kodėl aš noriu būti ir dalyvauti lietuviškoje veikloje, tačiau man neuždraudžia. Kai jie paklausė, kodėl važiuoju į Australiją dalyvauti kongrese, aš pasakiau – aš privalau... Ir nors aš niekada nebuvau Lietuvoje, nelankiau lietuviškos mokyklos ir nebuvau skautų stovykloje, aš jaučiu, kad vistiek priklausau prie lietuvių bendruomenės... Dirbdama virtuvėje Neringos stovykloje, aš išgirdau viena maloniausių komplimentų savo gyvenime. Kažkas man pasakė, kad aš turiu tikrą lietuvišką dvasią. Aš tą dvasią jaučiu visą savo gyvenimą. Ir nors aš silpnai kalbu lietuviškai, aš save laikau lietuvaite. Aš dabar mokausi ir pažadu išmolti gerai kalbėti lietuviškai. Aš galvoju, kad galima išmolti

Vilniaus ir Kauno arkivyskupijų kunigų tarybų vizitas Kólne

Kólno arkivyskupo kardinolo J.Meisnerio pakviesti balandžio 23 - 28 dienomis Kólno arkivyskupijoje atsakomuoju vizitu lankėsi Vilniaus ir Kauno arkivyskupijų vyskupai ir kunigų tarybos. Pirminis vizitas įvyko prieš du metus. Tada Kólno arkivyskupijos vyskupai ir kunigų taryba, lydimi lietuvių sielovados direktoriaus Vokietijoje prelato Antano Bungos, lankėsi Lietuvoje ir buvo sužavėti Lietuvos katalikų pamaldumu.

Nežiūrint trumpo vizito trukmės dvasininkams buvo surengta plati pažintinė programa. Jie dalyvavo paskaitose apie jaunimo, mokyklų, ligonių ir šeimų sielovadą. Ekskursijų metu patirtimis šia tematika dalinosi su atitinkamų įstaigų (mokyklų, parapijų namų, socialinių įstaigų šeimoms ir moterims) darbuotojais. Apie studijų Kólno kunigų seminarijoje struktūrą, kunigų tolesnę lavinimą, paskaitas skaitė Kólno kunigų seminarijos rektorius, prelatas Bachner bei Bonnos Universiteto, katalikų teologijos fakulteto dekanas, prof. Findeis. Atsakingoji katedros architektė, prof. Schock-Werner, sveičiams pristatė Kólno arkikatedros architektūrą bei požemius. Čia, šventovėje, lietuviai ir vokiečiai kartu meldėsi ir klausėsi koncerto.

Išvykos į Düsseldorfą metu, po pietų, televizijos bokšte, dvasininkus krašto parlamente priėmė Landtago viceprezidentas J.Schöffing (FDP). Priėmimo dalyvavo ir Lietuvos Respublikos ambasadorius Berlyne V.Geralavičius. Su Düsseldorfo miesto meru H.Winterwerber (FDP) diskutuota apie valstybės ir bažnyčios santykį. Düsseldorfo St. Lambertus bažnyčioje šv. mišias celebravo ir pamokslą sakė kardinolas A.J.Bačkis.

Kardinolas A.J.Bačkis trumpai apžvelgė Lietuvos katalikų bažnyčios laisvės dešimtmečio kelią, pasidžiaugė trimis, naujai atkurtais, kunigų seminarijomis, tikybos dėstytojų mokyklomis, nauja bažnyčios karitatyvine veikla. Jis pažymėjo, kad bažnyčia siekia išsaugoti tautos dvasines vertybes, Marijos garbinimo tradicijas, Lietuvos kaip kryžių ir Marijos žemės įvaizdį. Bet taip pat arkivyskupas Bačkis apžvelgė iššukius, kuriuos bažnyčiai pateikia laisvės sąlygos, ir pabrėžė siekį nuolat ieškoti dialogo su besikeičiančia visuomene. Galiausiai kardinolas išreiškė gilią padėką Vokietijos tikintiesiems už solidarumą, moralinę ir materialinę pagalbą spaudos ir laisvės laikotarpiams.

Prieš užbaigiant vizitą vyskupai ir kunigų tarybos leidosi į piligriminę kelionę, į šv. Mergeles Marijos šventovę Neveges, kur šv. mišias aukojo ir pamokslą sakė arkivyskupas S.Tamkevičius.

S.Tamkevičius Lietuvos katalikų bažnyčios padėtį spaudos metais palygino su savo tremtimi. Tačiau jis pažymėjo, kad spaudos ir kančios sąlygomis žmonių širdys yra atviresnės Kristaus gerajai naujienai. Laisvė ir materialinė gerovė iškelia naujus dievaičius, kurie apsunkena šiais "mirties kultūros" laikais evangelijos skelbėjų darbu. Taigi naujomis sąlygomis bažnyčia kaip niekad yra reikalinga tikėjimo Kristau žodžiais "mano yra visa galia danguje ir ant žemės" ir "aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos".

Dvasininkų vizitas baigtas šv. mišiomis Kólno arkikatedroje. Po jų kardinolas A.J.Bačkis, atsidėkodamas už šią pažinties, kontaktų stiprinimo, pasikeitimo, solidarumo išreiškimo ir bendros maldos galimybę, kardinolui J.Meisneriui įteikė Lietuvos menininkų medžio drožinį su šv. Joachimo, Onos ir Marijos atvaizdais.

Antanas Karčiauskas

VOKIETIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGOJE

Sugrįžom vežini įspūdžiais ir naujais įpareigojimais

(Atkelta iš 10 psl.)

Gruodžio 31 d. balsavome už nutarimus, kuriuos nutarimų komisija labai stengėsi kuo preciziškiau suformuluoti. Tuo tikslu komisijos nariai kartais sėdėjo dar po vidurnaktį prie kompiuterio ir tarėsi, rašė, taisė, vėl tarėsi...

Kongreso dalyviai priėmė nutarimus dėl informacijos, lituanistinio švietimo, kultūros, organizacijos, rytų Europos kraštų LJS, XI PLJK ir naujos PLJS valdybos. Taipogi buvo oficialiai padėkota visiems, kurie tiek moraliai, tiek finansiškai rėmė šį kongresą. Bene svarbiausias nutarimas mums buvo lituanistinio švietimo klausimais, kuriuo X PLJK ragina visus pasaulio lietuvius remti Vasario 16-osios gimnaziją bei skatinti jaunimą mokytis šioje švietimo įstaigoje.

Studijų dienos baigėsi Naujųjų Metų baliu Sidnėjuje.

Kita rytą išvykome į stovyklą. Ji buvo - kaip labai gerai angliškai išsireiškia - „in the middle of nowhere“ (nieku viduryje). Gyvenome koledže, aplink kurį buvo laukai, apdžiūvusios pievos ir gal lakstė viena-kita avelė. Kasdien organizuotos kelionės į nacionalinius parkus, vynines, golfo aikštes, zoologijos sodus ir aplinkinius miestus. O tiems, kurie niekur nevažiavo, veikė įvairūs būreliai: lietuviškos kulinarijos, muzikos, Užgavėnių tradicijų ir pan. Taip pat buvo galima prisidėti prie stovyklos laikraštelio

kūrimo, mokytis naudotis kompiuteriais. Vakaraus organizatoriai taip pat buvo sugalvoję įdomių užsiėmimų.

Po stovyklos, kuri truko visą savaitę, išvažiavome į Melburną. Neužilgo atėjo laikas atsisveikinti.

Uždarymo balius... Kažin kiek fotojuostelių buvo išfotografuota vien per uždarymo balių? Kažin kiek lietuviškių vestuvių šitas kongresas mums duos? Ar kongreso dalyviai tikrai neužmirš, ką jie čia kalbėjo? - tai tik dalis klausimų, kilusių man jo metu.

Viena tikrai galiu pasakyti: aš dabar žinau daug daugiau. Žinau, kad JAV yra žmonių, kurie, nors niekad nebuvę Lietuvoje, nori išmokyti arba jau puikiai kalba lietuviškai. Pamačiau, kad Australijoje gyvena daug daugiau lietuvių, išlaikiusių savo kalbą ir kultūrą, nei man atrodė. Žinau, kad Pietų Amerikos LJS gyvuoja labai stipriai. Žinau, kad Kanadoje, Quebec'e, kur LJS veikla jau buvo apmirusi, vėl atsirado, kas ėmėsi iniciatyvos ją atgaivinti. Žinau, kad Rytų Europos atstovams kartais veiklą trukdo elektros trūkumas.

Taip pat aš tvirtai žinau, kad mes, Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjunga, galime didžiuotis, kad mūsų Lietuvių bendruomenė visuomet yra pasiruošusi su mumis dirbti, mus paremti ir mus vis skatina veiklai. Esu tikra, kad ateinančio kongreso sėkmė taip

pat nebus vien mūsų nuopelnas, bet ir nuolatinių VLB investicijų į mus. Tiek moralinių, tiek finansinių.

Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjunga nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams.

SVEIKINAME!

Liepos 26 d. Hüttenfelde žiedus sukeis Dvilė Masionytė ir Vytautas Lemke.

Dvilė yra studentė, Vytautas - mokytojas Vasario 16-osios gimnazijoje, kurioje jie abu mokėsi. Šioje gimnazijoje jie ir susipažino, susidraugavo. Jaunuoliai kartu ne vienus metus aktyviai dalyvauja VLJS veikloje, renkami jos valdybon. Ypač aktyvus yra Vytautas, jis be kita ko yra išrinktas būsimojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso ruošos komiteto pirmininku, groja ir dainuoja savo sukurtose grupėje "Alias Eye", yra Hüttenfelde parapijos vargonininkas.

Dviejų jaunų žmonių draugystė išaugo į meilę, kurią juodu nusprendė apvainikuoti santuoka ir tolimesniu gyvenimu keliu taip pat eiti kartu.

Santuokos sakramentą jaunavedžiams suteiks Vasario 16-osios gimnazijos kapelionas kun. A.Kelmelis.

Vasario 16-osios gimnazijoje

...ateina laikas išsiskirti...

Kasmet vasaros pradžioje ateina jis: laikas atsisveikinti su grupele tūmetinių abiturientų. Keistas laikas, kuomet maišosi tokie skirtingi jausmai: džiaugsmas ir liūdesys... Šiomet Vasario 16-osios gimnazija paliko septynetas abiturientų.

Paskutinis abiturientų egzaminas įvyko birželio 5 d. Tą dieną abiturientams teikė reikėjo laikyti vieną žodinį egzaminą. Rašto darbus jie jau buvo parašę prieš Velykas. Visi 7 abiturientai egzaminus išlaikė.

Birželio 7 dieną gimnazijos valgykloje įvyko iškilminga išleistuvių vakarienė, kurios metu gimnazijos direktorius Andrius Šmitas įteikė abiturientams brandos atestatus bei trumpai charakterizavo kiekvieną.

Geriausiai šiais metais egzaminus išlaikė Bernadeta Goštautaitė iš Lietuvos. Jos pažymių vidurkis 1,1. Ji galės studijuoti Vokietijoje, ką tik norės ir kokiame universitete tik norės, nes tokie vidurkiu jokių kliūčių nėra. Ji žada studijuoti verslo vadybą. Bernadeta gimnazijoje mokėsi 4 metus. Ji buvo labai aktyvi mokinė, šoko tautinius šokius, grojo orkestre, dainavo chore, reiškėsi ateitininkų veikloje ir priklausė mokinių komitei. Taip jau yra, kad aktyvūs visuomeninėjė veikloje mokiniai dažniausiai ir mokosi gerai.

Antroji pagal pažymių vidurkį abiturientė Rūta Vitkauskaitė gimnazijoje mo-

kėsi 9 metus. Ji taip pat dalyvavo ateitininkų veikloje, šoko tautinius šokius, grojo orkestre ir dainavo chore. Rūta žada studijuoti politologiją ir išeiti į žurnalistes.

Taip pat gimnaziją nuo pat pirmos klasės lankė Michaelis Gucaitis. Jis nežada studijuoti, o mokytis prekybininku didžiulėje firmoje.

Tadas Zapasnikas reiškėsi mokinių komiteto veikloje. Jis žada studijuoti dizainą. Gimnazijos direktoriaus A. Šmito draugiškas šaržas NN psl. - jo kūrinys.

Aurimas Genys žada studijuoti teisę. Aurimo tėvai yra diplomatai ir keletą metų tarnavo Vokietijoje. Aurimas reiškėsi šokių grupėje. Jis gimnazijoje mokėsi 4 metus.

Taip pat teisę studijuoti nori Valdemaras Vasiljevas, o Severija Rutkauskaitė dar nežino, ką studijuos. Valdemaras gimnazijoje mokėsi 4, Severija - 3 metus.

Po direktoriaus kalbėjo ir abiturientus sveikino bei apdovanojo Vokietijos LB valdybos pirmininkas Antanas Šiuigždinis, tėvų komiteto atstovė Stasė Schulz, klasės

auklėtoja Suzanne Wittmann, direktoriaus pavaduotoja vyresnėms klasėms Lieselotte Manß ir ateitininkų globėja Marytė Dambriūnaitė-Šmitienė. Abiturientų vardų visiems dėkojo Michaelis Gucaitis.

Sėkmės jums, abiturientai! Mes visi pasiliekančys jau dabar didžiuojamės kiekvienu iš jūsų.

A.Š.

Nuotraukoje: 2001-ųjų metų abiturientai. Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę: Rūta Vitkauskaitė, Bernadeta Goštautaitė ir Severija Rutkauskaitė; antroje eilėje: Michaelis Gucaitis, Tadas Zapasnikas ir Aurimas Genys. Trūksta Valdemaro Vasiljevo. Fotografavo M.Šmitienė.

Birželio trėmimų minėjimas

Birželio 13 d. gimnazijos mokiniai susirinko prie kryžius gimnazijos kieme. Čia įvyko minėjimas, skirtas Lietuvos tremtiniams.

Gimnazijos direktorius A. Šmitas trumpai priminė mums buvusį istorijos laikotarpį. Iš direktoriaus kalbos galima buvo suprasti, kad trėmimai palietė kiekvieną lietuvį. Atsakydami į klausimą, kieno artimieji buvo ištremti, ne vienas iš mokinių iškėlė ranką. Tai reiškia, kad jų giminaitį ar šeimos narį yra palietusi negailestinga bolševiko ranka, kuri paliko didelį randą deportuoto asmens ir jo giminaičių širdyse. Nutilus pono A. Šmito balsui, išgirdome švelnų fleitos garsą, kuris skatino tylą bei susikaupimą. Tylą pertraukė eilėraščių, kurį deklamavo gimnazistai. Savo mintimis apie perskaitytą D.Grinkevičiūtės knygą "Lietuviai prie Laptevų jūros", pasidalino gimnazistė iš Argentinos. Renginiui einant į pabaigą, sugiedojome giesmę, "Kaip grįžtančius...", kuri atitiko ištremtų lietuvių lūkesčius, kad vis tiek kada nors sugrįš į Tėvynę. Po to buvo sukalbėta malda už kentėjusius ir žuvusius svetimose šalyje.

Asta Beniulytė

Iš koncertinio gyvenimo

🎵 Gegužės 6 d. Frankfurto prie Maino lietuvių bendruomenės kvietimu gimnazijos šokėjai ir orkestras dalyvavo pasaulio tautų šventėje, kurią organizavo Frankfurto miestas.

🎵 Nuo birželio 6 d. dvi savaites gimnazijoje viešėjo M.K.Čiurlionio menų gimnazijos iš Vilniaus mokinių ir mokytojų grupė. Viešnagės metu jie surengė ne vieną koncertą vokiečių visuomenei Viernheimo bei Lampertheimo koncertų salėse.

🎵 Birželio 10 d. gimnazijos mokinių orkestrų bei tautinių šokių grupes (vadovai Gintaras ir Audronė Ručiai) kaip ir kasmet Lietuvos Respublikos ambasada Vokietijoje pakvietė koncertuoti ambasadų šventėje Dortmundėje.

Sportas

Stalo teniso turnyras

Gegužės 3–25 d.d. gimnazijoje įvyko kasmetinis teniso turnyras "Raketė – 2001".

Varžybose savo jėgas išbandyti pareiškė norą dvyliką jaunesnio amžiaus berniukų ir mergaičių bei dešimt vyresnių mokinių bei mokytojų.

Kovoje dėl medalių jaunesniųjų grupėje pirmąją vietą iškovojęs A.Drinkus, antroji vieta atiteko A.Beniulytei ir trečioji – A.Lekavičiui.

Vyresniųjų mokinių finalinėse rungtinėse pajėgiausiu žaidėju kelinti metai paeiliui pripažintas V.Nikitinas. Sidabro medaliu buvo apdovanotas M.Gucaitis, o bronzos – A.Šiuždinis.

**Gatvės krepšinis
Lampertheime**

Gegužės 12 d. vykusiame gatvės krepšinio turnyre Lampertheime dalyvavo net penkios gimnazijos komandos, tarp jų ir viena merginų.

Varžybose mūsų krepšinininkai pademonstravo ištisus puikų žaidimą.

Vyresniojo amžiaus grupėje turnyro lydere tapo gimnazijos komanda, kurioje žaidė V.Nikitinas, A.Genys bei buvę abiturientai M.Jacinevičius ir V.Neverauskas.

Geriausiais turnyro žaidėjais jaunesniojo amžiaus grupėje taip buvo pripažinti gimnazijos krepšinininkai A.Drinkus, R.Pagačiauskas, E.Marmakas ir A.Lekavičius.

E.Jankūnas

Paminėjo jubiliejų

Grupė Vasario 16-osios gimnazijos mokinių, vadovaujama lietuvių kalbos mokytojos Bronės Lipšienės parengė vaidinimą pagal vyskupo, rašytojo ir švietėjo Motiejaus Valančiaus kūrybą jo gimimo 200 metų jubiliejui paminėti.

M. Šmitienės nuotraukoje: vaidinimo dalyviai po sėkmingo pasirodymo.

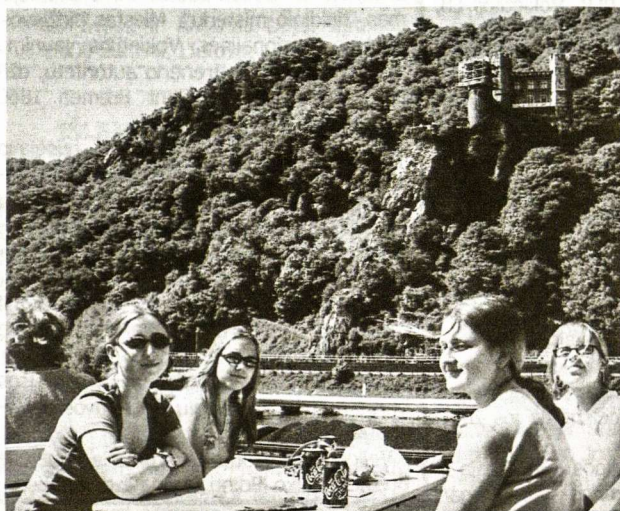
Portretas iš Strasbūro

Tradiškai kasmet baigiantis mokslo metams Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai vyksta į iškylą. Šiais metais kelias nuvedė net į Prancūziją, Strasbūro miestą.

Mokiniai ir juos lydėję mokytojai pirmiausia aplankė netoliese Antrojo pasaulinio karo metais buvusios koncentracijos stovyklos memorialą, po to turėjo progos apžiūrėti ir patį Strasbūrą.

Visi grįžo praturtę ne vien krūva naujų įspūdžių, o atminimui beveik kiekvienas be to dar parsivežė ir vieno ar kito Strasbūro gatvės menininko pieštą portretą.

M. Šmitienės nuotraukoje: kas sunkiau - piešti ar pozuoti, pastarąjį "darbą" išbandžiusieji galėtų dar ir pasiginčyti.

Ateitininkų iškyla

Saulėtas ir gražus gegužės 13-osios sekmadienis sukviėtė Vokietijos ateitininkus išvykai į Rūddesheimo miestelį prie Rheino upės.

Atvykę pasigrožėti Rheino apylinkėmis ir gamtovaizdžiu, visi leidosi plaukti laivu į Sanguarą. Šiltas pavasariškas oras neleido niekam nuobodžiauti ar liūdėti.

Po keletos valandų trukusios kelionės, atvykę į Sanguarą, vieni vaikščiojo Rheino pakrante, kiti po miestelį ar lipo į kalną apžiūrėti senosios pilies.

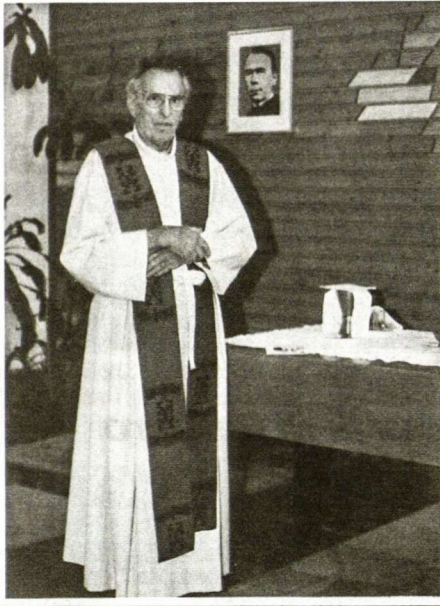
Dalinantis įspūdžiais, patirtais Sanguaroje, kelionė atgal į Rūddesheimą ilgai netruko.

Tad dar kurį laiką pasivaikščioję po Rūddesheimą ir pasigrožę senąją miestelio architektūra, pilni įspūdžių, išvykome atgal į namus.

T.Marcinkevičiūtė

Nuotraukoje: plaukiame Rheino upe, grožimės vaizdais ir džiaugiamės puikiu oru. Fotografavo M.Šmitienė

Mirė prelatas Antanas Bunga (1919–2001)

Balandžio 25 dieną Vilniuje, eidamas 82-uosius metus, mirė prelatas Antanas Bunga.

Velionis A.Bunga gimė 1919 m. sausio 5 d. Šiupylių kaime, Gruzdžių valsčiuje, Šiaulių apskrityje. Vidurinį mokslą įgijo Darbo rūmų suaugusiųjų gimnazijoje Kaune. 1943 m. įstojo į Kauno kunigų seminariją. Karo audra nubloškė jį į Eichstättą. Rebendorfo gimnazijoje gavo brandos atestatą ir 1946 m. įstojo į Tūbingeno universitetą, kur metus studijavo filosofiją. Vėliau įstojo į Bambergo kunigų seminariją ir 1952 m. buvo išventintas kunigu.

Apie pusę metų talkino sielovados direktoriui tėvui A.Bernatoniui, šešerius metus dirbo kapelionu Memmingeno ir jo apylinkių lietuviams, rengė įvairius minėjimus, organizavo keliones.

Po to perėjo į vokiečių sielovadą gaudamas klebono vietą Augsburguro vyskupijoje. Mittelneufnacho parapijoje dirbo 7 metus. 1967 m. buvo perkeltas į naujai kuriamą Šv. Ulricho parapiją Bad Wörishofeno mieste. Jam buvo patikėtos dar trys parapijos.

Už nuopelnus sielovados darbe Augsburguro vyskupas jį apdovanojo Geistlicher Rat garbės titulu.

Būdamas vokiečių klebonu jis suorganizuodavo didžiausius lietuvių suvažiavimus. Jo vokiečiai parapijiečiai suvažiavusius lietuvius globodavo, o per sekmadienio Šv. Mišias tokiomis progomis vokiečių parapijos choras giedodavo lietuviškas giesmes. Jo parapijiečiai jį mylėjo.

Kun. Antano Bungos dėka Bad Wörishofene viena aikštė buvo pavadinta Lietuvos vardu.

Jo rūpesčiu Šv. Ulricho parapijoje buvo įkurtas Europos lietuvių katalikų centras. Jame iš pradžių gyveno vyskupas Pranas Brazys ir vėliau vyskupas Antanas Deksnys.

1984 m. pasitraukė iš vokiečių sielovados ir 1986 m. gegužės 21 d. buvo paskirtas vadovauti lietuvių sielovadai Vokietijoje. Kun. A.Bunga vėl ėmė rūpintis lietuvių bendruomene Memmingene, kartą per mėnesį aukėjo šv. Mišias Münchene ir Stuttgarte.

2000 m. spalio mėn. prel. A.Bunga sugrįžo į Tėvynę ir apsigyveno Vilniuje. Prelatą daug kas apibūdina kaip gerą kunigą, vaikų draugą, ligonių guodėją, ypatingą Marijos garbintoją, pamaldų piligrimą, uolų religijos mokytoją, vaišingą šeimnininką, geros knygos propaguotoją, gėlių mėgėją ir augintoją, nepralenkiamą organizatorių, draugišką ir linksmą žmogų.

Prelatas buvo labai vaišingas, nuoširdus ir linksmas žmogus. Dar būdamas jaunu kunigu ir gyvendamas mažame kambarėlyje, jis suruošdavo gražias puotas, į kurias pasikviesdavo įtakingus vokiečius ir juos apšviesdavo apie Lietuvą.

Ji yra buvęs Vokietijos lietuvių bendruomenės tarybos, valdybos ir Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos nariu. Ypatingai globojo Vokietijos ateitininkus, kurie per 20 kartų jo parapijoje, o vėliau jo namuose Memmingene ir Maiershofene susirinkdavo metinėms šventėms.

Nuo Sąjūdžio laikų prelatas rūpinosi Lietuvos bažnyčia. Jo ryšių dėka Lietuvos bažnyčia, vyskupai ir kunigai susilaukė daug paramos.

Balandžio 29 d. Vilniaus Kalvarijų bažnyčioje velionį malda palydėjo kardinolas A.J. Bačkis, vadovavęs šv. Mišioms, vyskupai J.Tunaitis, J.Žemaitis MIC, J.Matulaitis, R.Norvilas, įvairių vyskupijų kunigai, seselės vienuolės, pasauliečiai.

Prie kapo su velioniu PLB, Vokietijos LB, Vasario 16-osios gimnazijos ir Vokietijos ateitininkų vardu atsisveikino Marija Dambriūnaitė-Smitienė.

Kard. A.J.Bačkis, atsisveikindamas su prelatu, kalbėjo: „Jis karštai mylėjo Dievą, ištikimai tarnavo Bažnyčiai ir nuoširdžiai priimdavo kiekvieną žmogų. Buvo linksmas, draugiškas, vaišingas. Tvirtai prisirišęs prie savo Tėvynės, jis ne tik aktyviai tarnavo lietuviams sielovadoje, visokeriopai jiems padėdavo, bet kartu ir tarp vokiečių išgarsino Lietuvos vardą, supažindino juos su Lietuvos kultūra, religiniais papročiais, tautos vargais ir Bažnyčios kryžiaus keliu sovietų okupacijos metais. Visus kvietė neužmiršti Lietuvos ir melstis už jos žmones“.

Apie plačią prel. A.Bungos kunigiškąją ir visuomeninę veiklą, kurios vaisiai gan ženklūs, užuojautos laiškuose užsiminė ir

Augsburgo, kur ilgus metus darbovosi prelatas, vyskupas Victoras Josefas Dammertzas OSB bei Kölno kardinolas Joachimas Meisneris. Pasak kardinolo J.Meisnerio, prelatas A.Bunga „ilgus dešimtmečius visomis jėgomis ir visa siela rūpinosi Vokietijoje gyvenančių lietuvių tikinčiųjų sielovada. Kartu jis nenuilsdamas Vokietijoje platino savo gimtojo krašto dvasingumą ir turtingą kultūrą bei pasakojo apie Lietuvos žmonių rūpesčius ir vargus. Taip jis prisidėjo prie vokiečių ir lietuvių ryšių bei draugystės“.

Prel. Antanas Bunga balandžio 29 d. palaidotas Vilniaus Kalvarijų kapinėse.

2001 m. vasario 17 d. Bremene mirė

Bruno Skruodis

Velionis gimė 1935 metų balandžio 22 dieną Oniškyje.

Rokiškyje išlaikęs abituroros egzaminus, studijavo Kauno Kūno kultūros institute. Po studijų gavo darbą Klaipėdos Jūreivystės institute. 1959 m. vedė Irmą Ašmonytę, su kuria gyvendami Klaipėdoje susilaukė pirmojo sūnaus.

1960 metais šeima gavo leidimą išvykti į Vokietiją. Čia pirmiausia pateko į Friedlando lagerį, vėliau buvo perkelti į Marinburg (Westerwald), kur gimė antrasis sūnus.

Kadangi Vokietijoje lietuviškųjų studijų diplomas nebuvo pripažintas, Bruno Skruodis teko dirbti įvairius kitus darbus ir mokytis iš naujo. Vėliau, perlaikęs egzaminus naujam diplomui, gavo darbą pagal specialybę ATSV Bremen 1860. Ten išdirbo 40 metų.

Patsai žaidė ir treniravo tinklinio komandą, buvo tarptautinės kategorijos teisėjas. Bremene Bruno Skruodis buvo tituluojamas "tinklinio misteriu". Miestas didžiavosi jo kaip nacionalinės Vokietijos jaunimo tinklinio komandos trenerio autoritetu, džiugėsi, kai jam žaidžiant Bremen 1860 komanda įkopė į atrają lygą.

280 kartų Bruno Skruodis teisėjavo įvairiuose tarptautiniuose turnyruose, pasuktinijį kartą - 1992 metais Europos vyrų tinklinio turnyre, per kurį jis oficialiai atsisveikino su tarptautinių žaidynių aikštelėmis.

B.Skruodžiui mirus, Bremeno laikraščiai rašė, kad miesto tinklininkai gedi netekę žymiausiojo iš savo tarpo.

Atsisveikinti su velioniu susirinko gausus būrys draugų ir draugių iš Lietuvos ir Vokietijos.

Velionis palaidotas Huckelriede kapinėse Bremene. Liko lūdiminti žmona ir du sūnūs.

Muziejus renka atvirukus

Lietuvoje atvirukai pradėti leisti praėjusio 19-ojo šimtmečio pabaigoje. Nors jie tapo netasiejama mūsų kultūros dalis, o jų per tą laiką pagaminta nesuskaičiuojama galybė, surasti senuosius darosi vis sunkiau.

Kai kas juos tvarkingai saugo, kiti laiko užkištus giliai stalčiuose, o dar blogiau, kai juos be jokio gailėsčio išmeta.

2000 m. kovo 3 d. Šiaulių "Aušros" muziejui buvo padovanota 60 000 atvirukų kolekcija. Tuomet ir susikūrė atskiras šio muziejaus padalinys - Atvirukų sektorius.

Mes renkame įvairių pasaulio šalių atvirukus: bet kokio laikmečio, bet kokia tema, su įrašais ir be jų. Žinoma, pirmiausia lietuviškus. Rengiame jų parodas. Deja, stokojame literatūros apie filokartiją. Neaptikome ir žurnalo filokartijos klausimais. Mielai bendrautume su kitais Atvirukų muziejais.

Mūsų žiniomis, daug atvirukų leido ir platino įvairios lietuvių bendruomenės, organizacijos bei privatus leidėjai visuose pasaulio žemynuose. Deja, labai nedaug tų leidinių pakliuvo į Lietuvą. Dar mažiau jų yra mūsų muziejaus rinkiniuose.

Nuoširdžiai dėkojame tėvynainiams, jau atsiuntusiems nemažą kiekį atvirukų. Išties - tai neįkainojamos siuntos. Atvirukas yra brangus mūsų tautos kultūros istorijai. Jame vertiname ne tik pateiktą korespondencinę informaciją su pašto žymekliais, bet ir meniškumą, dailininko ar fotografo kūrinį.

Kviečiame visus ir toliau prisidėti prie atvirukų išsaugojimo. Padovanokite atliekamus atvirukus mums, ir mes juos išsaugosime ateities kartoms. Ant atskiro lapelio užrašykite savo vardą, pavardę, tikslią adresą - šie duomenys reikalingi eksponatų registravimui.

Mūsų adresas: Šiaulių "Aušros" muziejus, Atvirukų sektorius, muziejininkai Algimantas Švilpa ir Antanas Dilys, Vytauto 116, 5400 Šiauliai, Lietuva.

IŠLEISTI IR PLATINAMI LKI 2000 m. SUVAŽIAVIMO DARBAI

Norintys įsigyti prašomi kreiptis adresu: Lietuvių kultūros institutas, Schloß Rennhof, Lorsche Str. 1, 68623 Lampertheim-Hüttenfeld.

Išleistas naujas metraščio ANNABERGER ANNALEN numeris

Leidinį platina jo redaktorai ir leidėjai Arthur Hermann, (C.-M.-von-Weber-Str. 146 69245 Bammental) ir Annemarie Lepa (Fliederstr. 7a, 67259 Großniedesheim). Kaina - 30 DM.

Nuoširdus lietuviškas A Č I Ū !

p. Kristinai Gelhaus (Braunschweig)

Vasario 16-osios gimnazijos tautinių šokių ir liaudies dainų būreliui ji padovanoto moteriškų tautinių rūbų komplektą.

Be to ponija Kristina atsiliepė į 2000 m. gruodžio mėnesio "Informacijose" atspausdintus prašymus ir pati suorganizavo jos paaukoto naudoto kompiuterio persiuntimą naujiems savininkams į Lietuvą.

Dėmesio!

Klysti - žmogiška.

Pašte taip pat dirba klystantys žmonės.

Jums persikėlus kitur gyventi, jie ne visada mums praneša Jūsų naująjį adresą, o kartais ir išvis susipainioja, kas kur gyvena ar negyvena.

Jei įtartinai ilgai negaunate "Informacijų" - nedelsdami kreipkitės į redaktorę.

Prašo pagalbos

Šiaulių miesto Labdaros ir paramos fondas "Viktorijos židinėlis", jau penkeri metai šelpiantis vargstančiuosius, benamius, ligotus žmones Šiaulių krašte.

Anksčiau fondui paramą teikė JAV Baltimorėje gyvenęs p. Antanas Galkus. Jam mirus, fondas liko beglobis.

Fondo "Viktorijos židinėlis" adresas: Dvaro 96, Šiauliai. Jo pirmininkė Viktorija Valaitienė pageidaujantiems suteiks išsamią informaciją apie fondo veiklos sritis ir reikalingą paramą.

Lietuvos judėjimo "Černobylis" Šilutės rajono komiteto pirmininkė.

Rajone į organizaciją yra susibūrę 78 "černobyliečiai" ir 46 jų vaikai. Beveik visi gyvena vargingai, neturėdami nei darbo nei kitų pragyvenimo šaltinių ir dar spinduliuojimo sukeltų ligų kamuojami. Valdžia jų neremianti ir jokių lengvatų nesuteikianti. Kreipėsi į įvairias organizacijas, kad labdarininkai padėtų, bet - rašo - mažai gerų žmonių teatsiranda.

Pirmininkės Liucijos Šimkevičienės adresas: Turgaus 6A-6, 5730 Šilutė.

Našlaičių vaikų sodybos "Kregždė"

mama-globėja Stasė Morkūnienė, globojanti 7 vaikus. Jos adresas: Basanavičiaus 2, 4926 Užpaliai, Utenos rajonas.

Sonder-Postwertzeichen für Hermann Sudermann - anlässlich seines 75. Todestages im Jahr 2003

Sehr geehrte Damen,
sehr geehrte Herren!

Aufgrund unserer Initiative läuft zur Zeit die obengenannte Aktion. Gedacht ist an eine deutsche Briefmarke, deren Ausgabe von Kennern der deutschen Literatur-Szene als dringend und längst überfällig angesehen wird.

Das Jahr 2003 bietet mit dem 75. Todestag Sudermanns den nächstmöglichen Anlass für eine solche postalische Ehrung. Die bereits in der Vergangenheit erfolgte Würdigung von bedeutenden deutschen Kulturträgern, durch die Herausgabe von Postwertzeichen aus gleichem Anlass (bis heute insgesamt 6 Persönlichkeiten), erhöht mit Sicherheit auch die Chance der Emission einer Sudermann-Briefmarke. Hinzu kommt die schon vor längerer Zeit von Literatur-Kennern vorausgesagte "Sudermann-Renaissance" - sie ist heute Fakt!

Um die Erfolgs-Chancen des entsprechenden "clubeigenen", gutbegründeten Antrages zu steigern, werden im Rahmen dieses Bemühens neben Unterschriften-Sammlungen auch maßgebliche Persönlichkeiten, wichtige Institutionen und bekannte Verbände u.ä. des Kulturlebens im In- und Ausland (z.B. Sudermann-Stiftung in Königswinter und Sudermann-Internatschule in Klaipėda) angeschrieben, wo ein Interesse an Sudermann aufgrund besonderer Beziehungen bereits besteht, bzw. vorhanden sein sollte.

Da auch Sie dem besagten Kreis zugeordnet werden, wird hiermit von Ihnen erbeten, die besagte Aktion mit der Stellung eines eigenen Antrages zu unterstützen - und möglichst eine Liste mit Unterschriften (Name, Vorname, Adresse, Unterschrift) aus dem Bekannten- und Freundeskreis, als Verstärkung dieses Ersuchens beizufügen.

Damit Ihr Antrag bei der Auswahl-Entscheidung des Programmbeirates überhaupt berücksichtigt wird, müsste er unbedingt bis spätestens 01. Oktober 2001 bei dem hierfür zuständigen

Bundesministerium der Finanzen,

- Postwertzeichen -

Postfach 1308, 53003 Bonn

eingegangen sein, wo die Entscheidung über die weiteren dort vorliegenden Briefmarken-Vorschläge für die Postwertzeichen-Emission des Jahres 2003 getroffen wird.

In der Hoffnung, Ihr Interesse bzw. Ihre Mitwirkung für diesen Einsatz gewonnen zu haben

Ihr *H.Sudermann-FAN-Club Deutschland*

INFORMACIJOMS leisti ir VOKIETIJOS LB aukojo

Benediktas Rudzevičius	200 DM
Tanja Westphal	50 DM
Irena Jörg (Austrija)	50 DM
Arno Heid	30 DM
Meilė ir Tadas Mickai (JAV)	20 \$

Širdingiausiai dėkojame jiems bei taip pat visiems, kurie aukoję į Vasario 16-osios gimnazijos 50-mečio minėjimo kasą.

VLB valdyba

Sveikiname naujus bendruomenės narius

Balandžio-birželio mėn. | VLB veiklą
įsijungę:

Romuvos ap.: Agnė Kubiliūtė
Angelė Vilčinskienė
Bernadeta Goštautaitė
Ingrida Spang
Karina Kosek
Rolandas Gasiūnas
Rūta Vitkauskaitė

Stuttgarto ap.: Jolita Laukžemienė

2001-ųjų metų

1 renginių kalendorius

- liepos 24-29 d. **48-oji Europos Lietuviškųjų studijų savaitė. Šikart - Lietuvoje, grafų Tiškevičių rūmuose Kretingoje.**
- rugsėjo 28-30 d. **Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas – mokslinė konferencija Romuvos pilyje.**
- spalio 27 d. **Šiaurės Reino Vestfalijos lietuvių sąskrydis Düsselдорfe**
- lapkričio 1-4 d. **Pabaltijiečių jaunimo suvažiavimas Annabergo pilyje Bonnoje**
- lapkričio 17 d. **Vokietijos Lietuvių bendruomenės darbuotojų suvažiavimas Romuvos pilyje Hüttenfelde**

21-asis Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas

Tema "1941-ieji metai. Klausimai Lietuvos istorijai"

2001.09.28-30 d.d. Hüttenfelde, Romuvos pilies didžiojoje salėje

Pranešėjai:

- dr. J.Tauber (Lüneburg) - "Barbarosos" planas - 1941 06 22 Vokietijos įvykdyto Sovietų Sąjungos užpuolimo motyvai ir legendos",
dr. A.Eidintas (Vilnius) - "Lietuviški žydų bolševizmo" stereotipai 1940-1941 m.",
dr. V.Brandišauskas (Vilnius) - "1941 birželis Lietuvoje: tyrimų kontroversijos",
Ch.Dieckmann (Frankfurt/M) - "Vokiečių okupacinė politika Lietuvoje",
dr. A.Bubnys (Vilnius) - "Lietuvių pagalbinės policijos batalionai ir holokaustas",
dr. M.C.Dean (Vašingtonas) - "Didžiosios Britanijos ir JAV teismuose atlikti lietuvių dalyvavimo masinėse žudynėse tyrimai".
- Rugsėjo 29 d. 19 val. - literatūros ir muzikos vakaras. Margarete Holzmann (Gießen) skaito iš savo motinos Helene Holzmann knygos "Dies Kind soll leben".
Dr. Marija Krupoves (Vilnius) dainuoja geto dainas.
Registracijos mokestis - DM 10,-. Dalyvių maitinimą apmoka organizatoriai.
Nakvynės kaina vienai nakčiai vienam asmeniui - DM 25,-; DM 35,-.
Konferencijos dalyvius ir klausytojus registruoja LKI vedėjas dr. V.Bartusevičius.
Kreiptis tel. 06571-4629, faksu 06571-28644, e-paštu LKI1Bartus@aol.com

48-oji Europos lietuviškųjų studijų savaitė

2001 m. liepos 24-29 d.d. Lietuvoje

Tema: "Tautinis identitetas ir euroglobalizacija"

Pranešėjai: **dr. J.Tauber** (Lüneburg) - "Hitlerio operacija "Barbarossa" ir Lietuva", **dr. R.Lopata** (Vilnius) - "Euroatlantizmas ir Lietuva", **dr. S.Urbonavičius** (Vilnius) - "Ar lietuviai geri verslininkai?", **dr. A.Kulakauskas** (Kaunas) - "Ką dabartinei Lietuvai reiškia žodis "reforma", **dr. J.Kiaupienė** (Kaunas) - "Kaip Lietuvą matė Europa XVI-XVII a.", **dr. D.Kuzmickaitė** (Kaunas) - "Naujausios lietuvių emigracijos tendencijos", **dr. A.Arbusauskaitė** (Klaipėda) - "Lietuvos optantai klaipėdiškiai: apsisprendimas ir likimai", **A.Hermann** (Heidelberg) - "Iš Vokietijos lietuvių istorijos: Lietuvių kultūros institutas".

Kultūrinėje programoje - žemaičių folkloro vakaronė.

ELSS vyks Kretingoje, grafo Tiškevičiaus rūmuose (Vilniaus g. 18).

Orientacinė studijų savaitės kaina - 250 Lt (studentams - 150 Lt).

Dėl registracijos, apgyvendinimo ir pan. prašome kreiptis į Liną Salduką (Vytauto Didžiojo universitetas, Lietuvių išeivijos institutas Kaune, e-paštas: Linas_Saldukas@fc.vdu.lt, tel.: 00370-7-323689, fax: 00370-7-323689).

Vokietijos LB Valdybos INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 0 62 56 - 85 99 00, Fax: 0 62 56-16 41, Email: VokLB@aol.com

Bankverbindung: Deutsche Bank 24 Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978

Redaktorė Laima Žilaitytė-Mayer, mob. tel.: 0160-95 94 35 02, e-paštas: LaimaZM@aol.com

Aukotojams išrašome auką patvirtinančią pažymą, kurias pristačius mokesčių inspekcijai, taikomos mokesčių nuolaidos.

Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožiūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.

Pasinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.